

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.1923.12>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

عبدالدين الإيجي ژيانى و پۆلى راميارى له دهوله تى ئىلخانييه كان

(٦٨٠-٧٥٦ ك / ١٢٨١-١٣٥٥ ز)

د. ئارى كاكل محمد

فاكه لتيى ئاداب - زانكوى سوران

ari.mohammed@hist.soran.edu.krd

عبدالدين الإيجي

ژیانی و پۆلی رامیاری له دهوله تی ئیلخانییه کان

(٦٨٠-٧٥٦ ک / ١٢٨١-١٣٥٥ ز)

پیشه کی:

هه ریمی فارس له سه رده می فه رمانه وایه تی ئیلخانییه کان^(١) مه غۆل^(٢) له نیوان سالانی (٦٨٠-٧٥٦ ک / ١٢٨١-١٣٥٥ ز) دا پیشکه و تنیکی به رچاوی به خوییه وه بینی له پووی چالاکی پۆشنییری و هزرییه وه، کومه لیک له زانا و پۆشنییر و میژوونوس ده رکه تن و ناوبانگیان په یداکرد، په کیك له م که سایه تیانه ی له چه ند بواریکدا ناوبانگی په یداکرد وهک پۆشنییری و دادوه ری و رامیاری ناوی (عبدالدين الإيجي) بوو، توانی له ریگای نوسین و بلاوکراوه کانی خزمه تیکی گه و ره پیشکه ش به شارستانییه تی ئیسلامی بکات.

ئجی له گه ل ئه وه ی له بواری زانست و پۆشنییریدا پۆلیکی گه و ره ی هه بوو، هه روه ها له ریگای وه زیفه ی دادوه ریشه وه خزمه تیکی زۆری کردووه، په کیك بوو له دادوه ره به ناوبانگه کانی سه رده می ئیلخانه کانی مه غۆل له هه ریمی فارس، له هه مان کاتدا کاری رامیاریشی ئه نجامداوه و بۆچوونه کانی خۆی له م بواره دا ده رختووه، پۆلیکی گه و ره ی هه بووه له چاره سه رکردنی زۆریک له کیشه و قه یرانه سیاسییه کانی سه رده می خۆی، ته نانته ده سه لاتداران و کاربه ده ستانی ناوه وه و ده ره وه ی هه ریمی فارسیش سوودیان له شاره زایی و زانسته که ی وه رگرتووه، بۆ چه ندین مه سه له ی گرنگ راویژیان پیی کردووه.

له گهل ئه وهى رۆلى گه ورهى هه بووه له بواری دادوهری و پامیاری به لام نوسهران و میژوونوسان ته نها وهک زانایه کی شافیعی مه زه هب و ریبازی ئه شعری دهیناسینن، به تایبته ئه وانه ی دۆست و لایه نگیری ئهم زانایه ن زیاتر بایه خیان به بیروپا و بۆچوونه کانی داوه له بواری بیروباوه ر و فیهی ئیسلامیدا، ئه وانه شی جیاوازییان هیه له گه لیدا له روى بیروپا و مه زه به ییه وه خۆیان دوور گرتووه له باسکردن و ناوه یانی.

له م سۆنگه یه وه به پیویستمان زانی توێژینه وه یه ک ئه نجامبدهین له سه ر ئهم زانا کورده ی هه ری می فارس، زیاتر تیشک به خینه سه ر بیر و بۆچوونه کانی له بواری پامیاریدا له سه رده می فه رمانه وایه تی ئیلخانییه کانی مه غۆل، به هیوای ئه وه ی هه ول و ماندوو بوون و کاره کانی ونه بیت، هه روه ها رێگا خۆش بکه ین بۆ که سانی ئه کادیمی و زانستخواز تاوه کو له ئاینده دا زیاتر بایه خی پی بدهن و توێژینه وه ی وردتر و ئه کادیمی له سه ر ئه نجامبدهن.

یه که م: ژیا نی:

۱- ناو و په چه له ک و پیگه یشتنی:

ناوی عبدالرحمن کوپی ئه حمه د کوپی عبدالغفار کوپی ئه حمه ده، چه ندين نازناوی هه بووه، وهک: (أبو الفضل) و دادوهری دادوهرانی رۆژه لات (إبن قاضي شهبه، ۱۹۷۹: ۳/۳۳)؛ (إبن العماد، ۱۹۹۲: ۸/۲۹۸)، هه روه ها نازناوی (المطرزي القاضي) هه بووه (إبن الفوطي، ۱۴۱۵ هـ: ۱/۴۱۱)، له لایه کی تر میژوونوس (السيوطي) نازناوی زانای شافیعی پێداوه (۱۹۶۵: ۲/۷۵)، ئهم هه موو نازناوانه ش به لگه ن له سه ر ئه وه ی که سیکی رێزدار و به ناوبانگ بووه له لایه ن زانایان و کاربه ده ستان و خه لکی گشتی، هه روه ک گه ری ده ی به ناوبانگ (إبن بطوطة) کاتیک سه ردانی ولاتی

فارسی کردووه ناوبانگی ئەم زانایە بەرگوێ کەوتوو و لە کتێبه‌که‌یدا
ئاماژە ی پیکردوو و دەلیت: ((فیقه‌زان و پیشه‌وایه‌کی خاوه‌ن ریز و
قه‌درگران و پایه‌بند، به‌ناوبانگ بوو له ولاته‌که‌ی)) (١٩٩٧: ٤٥٦).

ئەم زانایە لە شاری ئیگ یان ئیج (ایج) لەدایکبووه، له‌به‌رئوه به
(عضدالدین الإیجی) یان (الایجی) ناوبانگی ده‌رکردوو (الأصبهانی، ١٣٩٢
هـ: ٥ / ٥١-٥٢)، گه‌پیده و جوگرافیناسه‌کان ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن ئیگ
شاریکی بچووی هه‌ریمی فارس بووه له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، هه‌روه‌ها
سه‌ر به شاری دارابگرد (یان دارابگرد) بوو، ده‌که‌وێته باشووری شاری
ئیسته‌بانات له هه‌ریمی فارس (یاقوت الحموی، ٢٠١٠، ١ / ٢٨٧)؛
(الاصطخري، ١٩٢٧، ١٠٧-١٠٨).

سه‌رچاوه میژووویه‌کان دووپاتی ده‌که‌نه‌وه کورده‌کان دانیشتوانی
(ئیگ) پیکدینن، ئەم زانایه‌ش که خه‌لکی ئەم شاره بووه، ته‌نانه‌ت
هه‌ندیکیان ره‌چه‌له‌کی ده‌گه‌رینه‌وه بو هۆزێکی کوردی نیشته‌جیی ولاتی
فارس به ناوی شوانکاره، کاتیک ناوی دینن به: عضدالدین شوانکاری
(القزوینی، ١٣٨١ هـ: ٦٩٩)؛ (إبن بطوطة، ١٩٩٧: ٤٥٦). میژوونوس و
جوگرافیناسه‌کان شوانکاره به هۆزێکی کوردی داده‌نن، ئەم هۆزه له
چه‌نده‌شیره‌ت و تیره‌ پیکهاتوووه وه‌ک: پامانی و ئیسماعیلی و
مه‌سعودی و کروزبی و شکانی (إبن البلخي، ١٣٨٥ هـ: ١٦٤-١٦٧)،
له لایه‌کی تر هه‌ندیکیان کاتیک ناوی هۆز و عه‌شیره‌ته کوردیه‌کانی
سه‌ده‌کانی ناوه‌راست دینن ناوی ئەم عه‌شیره‌تانه و به تایبه‌ت پامانی
دینن (المقدسي، ١٩٨٧: ٣٣٩)، ئەمانه‌ی له سه‌ره‌وه ئاماژه‌مان کردن، بۆمان
ده‌رده‌خات ئەم زانایه به ره‌چه‌له‌ک کورده، له ره‌چه‌له‌کی یه‌کێک له هۆزه
کوردیه‌کان بووه.

سه‌رچاوه‌کان کۆکنین له‌سه‌ر سالی له‌دایکبوونی، هه‌ندیکیان
ئاماژه‌یان کردوووه له سالی (٦٨٠ ک / ١٢٨١ ز) له‌دایکبووه (السبكي،

١٩٩٢: ١٠/٤٦؛ (المقریزی، ١٩٩٧: ٤/٢١٧)، به‌لام هه‌ندیکی تریان ئاماژه ده‌که‌ن له پاش سالی (٧٠٠ ک/ ١٣٠٠ ز) له‌دایک‌بووه (إبن حجر العسقلانی، ١٩٩٣: ٢/٢٢٩؛ (البغدادی، ١٩٥١: ١/٥٢٧)، هه‌ندیکی تریش سالی (٧٠٨ ک/ ١٣٠٧ ز) یان دیارکردوووه (إبن قاضي شهبه، ١٩٧٩: ٣/٢٧؛ (إبن العماد، ١٩٩٢: ٨/٢٩٨).

به‌لام ده‌توانین سالی (٦٨٠ ک/ ١٢٨١ ز) دیار بکه‌ین، چونکه یه‌کیک له‌وانه‌ی ئاماژه‌ی به‌م ساله‌ کردوووه (السبکی) هاوسه‌رده‌می زانا ئیجی بووه، هه‌روه‌ها له‌ پووی بیروباوه‌پ و پێیازوه‌ نزیکایه‌تی هه‌بووه له‌ نێوانیاندا، هه‌ردووکیان زانایه‌کی شافیعی مه‌زه‌ب بوون و سه‌ر به‌ پێبازی ئه‌شعه‌ری بوون، له‌ هه‌مان کاتدا شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌سه‌ر ژيانی زانا و که‌سایه‌تی ئه‌شعه‌رییه‌کان هه‌بووه، بۆیه وته‌ی ئه‌و زیاتر وه‌رده‌گیریت له‌ که‌سانی تر.

زانا و دادوهر ئیجی ژيانی مندالی و خویندنی سه‌ره‌تایی له‌ ئیگ بووه، تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ی سولتان داوی لێده‌کات به‌ره‌و شیراز^(٣) بچیت (المرعشلی، ١٤٢٥ ه: ٢/٢٩)، ئه‌وه‌ی شایانی باسکردن بیت یه‌کیک له‌ گرفته‌کانی به‌رده‌م ئه‌م توێژینه‌وه‌یه نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی پێویسته له‌سه‌ر ژيانی مندالی و که‌نجیتیی ئه‌م زانایه تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ی وه‌ک ناوداریک ده‌رده‌که‌ویت.

٢- چالاکیه زانستیه‌کانی:

أ- مامۆستاکانی:

له‌ ماوه‌ی خویندن و ژيانی زانستی خۆیدا له‌سه‌رده‌ستی کومه‌لیک له‌ مامۆستاکانی سه‌رده‌می خۆیدا خویندوووه‌تی و زانستی وه‌رگرتوووه، له‌

دیارتین ئەو مامۆستایانەی ئیجی لە لایان خویندوووەتی ئەمانە
خوارەوێن:

۱- الشیخ زین الدین الھنکی: یەکیک بوو لە قوتابیانی پیشەوا
(البیضاوی)، مامۆستای زانا عضدالدین ئیجی بوو، تەنانت سەرچاوەکان
ئاماژە بەو دەکەن، ئیجی زۆر سەرسام و کاریگەر بوو بە بیروپا و
بۆچوونەکانی، لە کتیبەکانی خۆیدا لە بواری بیروباوەری ئەشعەریدا
سوودی زۆری لە زانیارییەکانی ئەم مامۆستایە وەرگرتوو و ئاماژە
پێکردوو (السبکی، ۱۹۹۲: ۱۰/ ۴۶)؛ (ابن حجر العسقلانی، ۱۹۹۳: ۲/
۳۲۲)؛ (نویھض، ۱۹۸۸: ۲۶۲).

۲- الشیخ الإمام فخر الدین الجاربردی (ت ۷۳۶ هـ / ۱۳۳۵ ز): ناوی
فخر الدین ئەحمەد کوپی حسن الجاربردی بوو، زانیەکی گەورە
ئەشعەرییەکان بوو، مامۆستایەکی ئیجی بوو، لە بواری فێقە ئیسلامیدا
ئیجی زانیارییەکی زۆری لەم مامۆستایە وەرگرتوو (السبکی، ۱۹۹۲:
۴۷ / ۱۰ - ۴۹).

ب- قوتابییهکانی:

زانا (عضدالدین الإیجی) پاش ئەوێ خۆیندن تەواو دەکات و
زانستیکی زۆر وەردهگریی ئینجا دەستدەکات بە فێرکردنی خەڵکانی تر،
واتا پاش ئەوێ تەواو شارەزا دەبێت و زانستیکی زۆر وەردهگریی، ئەو
کات بە کاری مامۆستایەتی هەڵدەستێت، هەروەها ئەو پارە و سامانە
هەیبوو هەمووی لە پێناو فێرکردنی قوتابییهکانی خەرج دەکرد، توانی
لە ماوەی ژبانی خۆیدا ژمارەیەک لە قوتابی پێ بگەیەنێت لە دوایدا زانی
گەورەیان لێ دەرکەوت، لە دیارترین ئەوانە لە سەر دەستی ئیجی
پێگەیشن و ناویان دەرکرد ئەمانە خوارەوێن:

۱- پيشه‌وا شمس الدين محمد الكرمانى: ناوى شمس الدين محمد كورپى يوسف كورپى علي كورپى عبدالكريم الكرمانيه، ماوهى دوانزه سال له گهل پيشه‌وا ئيجى ژيانى به سهر بردووه، يه كيک بووه له قوتابيه چالاكه كانى زانا ئيجى، چەند كتيبيكى ههيه يه كيكيان به ناوى (الكواكب الدراري في شرح صحيح البخاري) يه (ابن حجر العسقلاني، ۱۹۹۳، ۲/ ۳۲۲).

۲- پيشه‌وا ضياء الدين عبدالله العفيفي: ناوى ضياء الدين عبدالله كورپى سعدالله كورپى محمد العفيفي القزويني المصريه، ناسراو بووه به (القرمي) و (ابن قاضي قرم)، زانايه كي به ناوبانگى شافيعى مه زهه ب و ريبازى ئه شعهرى بوو، يه كيک بووه له قوتابيه كانى ئيجى، زانياريه كي زورى له ماموستاكه ي وهرگرتووه، به تاييه ت له بوارى فيقهزانيدا (ابن حجر العسقلاني، ۱۹۹۳، ۲/ ۳۲۲).

۳- پيشه‌وا سعد الدين مسعود التفتازاني (ت ۷۹۱ ك / ۱۳۹۳ ز): ناوى مسعود كورپى عمر كورپى عبدالله، نازناوى (سعد الدين) بوو، به (سعد الدين التفتازاني) ناسراو بوو، له سالى (۷۱۲ ك / ۱۳۱۲ ز) له گوندى تفتازان له خوراسان له نسا له دايكبووه، زانايه كي شافيعى ئه شعهرى بووه، ئه ميش قوتابىي ئيجى بوو، له بوارى بيروباوه و فيقهزاني زانيارى زورى لى وهرگرتووه (السيوطي، ۱۹۶۵، ۲/ ۲۸۵)؛ (ابن العماد، ۱۹۹۲، ۸/ ۵۴۷).

له گهل ئه وهى تيگه‌يشتنى گران بووه، به لام هه‌رگيز له هه‌ولدان بو فيربوون و داواکردنى زانست دانه‌نيشتووه و كولى نه‌داوه، زوربه‌ى جار ئيجى له ناو كومه‌له‌كه‌ى خويدا نمونه‌ى به تفتازانى ده‌هينايه‌وه، تاوه‌كو خه‌لكى چاوى لى بكات و چون ئه‌م پياوه‌ گرفتى گران تيگه‌يشتن

رېگرنه بووه له بهر دهمی تاوه کو فېرېبیت و زانایه کی گه وره ی لى
دهربکه ویت (ابن العماد، ۱۹۹۲، ۸ / ۵۴۸-۵۴۹).

خاوه نى ژماره یه ک کتیبى به ناوبانگه وه ک کتیبه کانی (التلویح في
كشف حقائق التنقيح) و (شرح العضد على مختصر ابن الحاجب) و (شرح
العقائد النسفية) و (شرح مقاصد الطالبين في علم أصول الدين) و (شرح
مختصر الشمسية) و چندانى تر (السيوطي، ۱۹۶۵، ۲ / ۲۸۵)؛ (ابن العماد،
۱۹۹۲، ۸ / ۵۴۹).

۴- پېشه و ا سيف الدين ابهرى: يه کيک بووه له قوتابيه چالاک و
زيره که کانی ئیجى، ته نانه ت له زور به ی مه سه له و باب ته کاند ا گفتوگو و
بيروړا گورپنه وه ی له گه ل ماموستا که ی خويدا کردوه، چونکه بيروړا ی
جياوازی له گه ل ماموستا که ی هه بووه (ابن حجر العسقلاني، ۱۹۹۳، ۲ / ۳۲۳)
(الشوکاني، ۱۳۴۸ هـ / ۱ / ۳۲۷).

ج- بهر هه مه کانی:

۱- بيروباوه و (علم الکلام):

ئيجى له ماوه ی ته مه نى خويدا ژماره یه کی زور له بهر هه می کتیبى
هه بووه، له ناوياندا کتیبى (المواقف في علم الکلام)، ئهم کتیبه له
به ناوبانگترین و ديارترین کتیبه کانی ئيجيبه له بواړی بيروباوه و
(سمرقندي، ۱۳۸۳ هـ: ۱ / ۲۸۴)؛ (شيرازى، ۱۳۷۷ هـ: ۲ / ۶۷۲-۶۷۳)،
ناوه روکی ئهم کتیبه بيروړا کانی رېيازى ئه شعهری پوونده کاته وه، ئهم
رېباز هه به شيکی گرنگی له زانستى که لام (علم الکلام) پيکديت، بيروړا
هزريبه کانی ئه شعهر يبه کان تاوه کو سه رده می ئيستاش کاریگه ریی له سهر
به شيک له موسلمانان هه يه (صبحي، ۱۹۸۵: ۳۵۷-۳۵۸)؛ (المحمود، ۱۹۹۵:
۲ / ۶۸۹).

ئىجى ئەم كىتپەى بۆ سولتانی مەغۇلەكان اوليجایتو محمد خدابندە^(۴)
 (۷۰۳-۷۱۶ ك/ ۱۳۰۴-۱۳۱۶ ز) نوسیو، دیارە ئەم سولتانه داواى
 لیکردووه شتىک لەسەر لایەنى بیروباوەر بنوسیت، لە رێگای وەزیریکه‌وه
 بۆ سولتانی ناردووه، لە لایەکی تر ئىجى ئەم بەرھەمە نوسیئەى
 پێشکەشی یەکیک لە ھاوڕێیە نزیکەکانى خۆى بە ناوی شیخ أبو إسحاق
 کردووه، کە فەرمانرەواى ولاتی فارس و شیراز بووه (، ۱۳۸۲ هـ: ۱/
 ۲۹۹)؛ (حاجي خليفة, ۲۰۰۸, ۲ / ۱۸۹۱-۱۸۹۲)، ھەرۆھا مەبەستىکی تری
 ئىجى لە دانانى ئەم کىتپە کورتکردنەوه و ڕوونکردنەوهى بیروباوەرى
 ئەشعەرییەکان بووه، بۆ ئەوانەى داوايان لیکردووه و ئەوانەى دەیانەویت
 لەم رێبازە تێبگەن (الایجى، د. ت: ۵-۶).

کتیبىکی تری بەناوی (جواهر الکلام) بوو، کتیبىکی تری ئىجى لە
 بواری بیروباوەر بریتی بووه لە کتیبى (العقائد العُضدية)، ئەم کىتپە
 کورتەیهکی بەسوودە، بنەماکانى بیروباوەرى تیا دا کۆکراوەتەوه، لە
 ئەوانەى پەيوەندى پێى ھەیه لە مەسەلە گەرەکان، دوانزە پۆژ پێش
 ئەوهى بمریت ئەم کىتپەى تەواوکردووه (طاش کبرى زاده، ۱۹۸۵: ۲/
 ۱۶۱)، کتیبىکی تری بە ناوی (بهجة التوحيد) ھەبووه، ئەم کىتپەشى تابیەت
 بووه بە لایەنى بیروباوەرى (البغدادى، ۱۹۵۱، ۱ / ۵۲۷)؛ (سرکيس، ۱۹۱۹:
 ۲ / ۱۳۳۲).

۲- فیکه‌ى ئىسلامى و بنچینەکانى:

یەکیک لە کىتپەکانى لە بواری فیکه‌ى ئىسلامى و بنچینەکانى دایناوه
 بە ناوی (شرح العضدي على مختصر کتاب منتهی السؤل و الأمل في علم
 الأصول لابن حاجب)، ئەم کىتپە تابیەتە بە بنچینەکانى فیکه‌ى ئىسلامى
 (سمرقندی، ۱۳۸۳ هـ: ۱ / ۲۸۴)؛ (شیرازی، ۱۳۷۷ هـ: ۲ / ۶۷۲-۶۷۳)؛
 (الأصبهاني، ۱۳۹۲ هـ: ۵ / ۵۱-۵۲).

۳- زانستی قورئان و ڤاڤه کردنی:

له بوارى زانسته‌كانى قورئانى پيروژدا كتيبىكى داناو به ناوى (تحقيق التفسير في تكثر التنوير)، ئەم كتيبە ڤاڤەيه‌كى قورئانى پيروژه (البغدادى، ١٩٤٥: ١ / ٢٦٤)، له هەندىك له سه‌رچاوه‌كان به ناوى (تفسير القرآن العظيم) هاتوو (ابن حجر العسقلاني، ١٩٩٣: ٢ / ٤٢٩)؛ (كحالة، ١٩٩٣: ٥ / ١١٩).

٤- ميژوو:

زانا ئيجى له بوارى ميژوودا كتيبىكى به ناوبانگى ههيه به ناوى (أشرف التواريخ يان إشراف التواريخ يان زبدة التاريخ في ترجمة إشراف التواريخ)، تيايدا پوخته‌يه‌ك له ڤووداو ميژووييه‌كان باسده‌كات له دروستبوونى خه‌لقبوون ده‌ستپيده‌كات تاوه‌كو ده‌گاته سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى شه‌شه‌مى كوچى و سه‌رده‌مى خوى (سمرقندي، ١٣٨٣ هـ: ١ / ٢٨٣)؛ (فسائي، ١٣٨٢ هـ: ١ / ٢٩٩)، بۆيه ده‌توانين بلّين ئەم كتيبە به سه‌رچاوه‌يه‌كى گرنگ داده‌نريت بۆ ڤووداو‌ه‌كانى سه‌رده‌مى ئەم زانايه و ده‌توانريت وه‌ك سه‌رچاوه‌يه‌كى ڤه‌سه‌ن پشتى پى بيه‌ستريت و سوودى ليوه‌ربگيريت.

٥- ڤه‌وانبيژى و ئەدهب و ڤه‌وشت:

له بوارى ڤه‌وانبيژى كتيبىكى ههيه به ناوى (الفوائد الغياثية في المعاني و البيان)، ئەم كتيبە كورته‌راوه‌ى كتيبى (مفتاح العلوم) سكاكيه (سمرقندي، ١٣٨٣ هـ: ١ / ٢٨٣)؛ (فسائي، ١٣٨٢ هـ: ١ / ٢٩٩)؛ (صفا، ١٣٨٤: ٢ / ٧٢)، هه‌روه‌ها كتيبىكى ترى ههيه به‌ناوى (الرسالة العضدية في علم الوضع)، ئەم كتيبە لايەنى بنچينه‌يى گفتوگو و ئەدهبى ده‌ربرين ده‌گريته‌وه (البغدادى، ١٩٥١: ١ / ٥٢٧)؛ (سرکيس، ١٩١٩: ٢ / ١٣٣٢)، ئەم كتيبە له سى

بهش پیکدیت ئەوانیش: زانستی پەوشت و زانستی بەرپۆهبردنی مال و زانستی سیاسەت (طاش کبری زاده، ۱۹۸۵: ۱/ ۳۸۷).

له بوارى ئەدەب و پەوشت کتیبیکى ههیه به ناوی (علم الآداب یان آداب عضدالدین)، لهه کتیبه‌دا رێسا و یاسا و ئادابه‌کانی گفتوگۆکردن (آداب البحث و المناظره) تیايدا کۆکراوه‌ته‌وه (البغدادی، ۱۹۵۱: ۱/ ۵۲۷)؛ (سرکيس، ۱۹۱۹: ۲/ ۱۳۳۲)؛ (صفا، ۱۳۸۴: ۲/ ۶۱). هه‌روه‌ها کتیبیکى ترى به ناوی (مختصر في علم الأخلاق یان أخلاق العضدية) ههیه، ئەم کتیبه‌ له چوار وتاری رێکخراو پیکدیت (البغدادی، ۱۹۵۱: ۱/ ۵۲۷)

۳- وه‌زيفه‌کانی:

عضدالدین الإيجي يه‌کێک بوو له دادوهره به‌ناوبانگه‌کانی شاری شیراز له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌ه‌وايه‌تی ئیلاخانه‌کانی مه‌غول، ئەم وه‌زيفه‌یه‌شی له سه‌رده‌می سولتان أبو سعيد بهادر خان^(۵) (۷۱۶ - ۷۳۶ ک/ ۱۳۱۶ - ۱۳۳۵ ز) وه‌رگرتووه، کاتیک سولتان بانگه‌يشتی کۆشکی سه‌لته‌نه‌تی ده‌کات وه‌ک دادوهری دادوهره‌کانی هه‌موو هه‌ریمی فارس ده‌ستنيشانی ده‌کات (الأسنوي، ۱۹۸۱، ۲/ ۲۳۸)؛ (فه‌سائی، ۱۳۸۲ هـ: ۲/ ۱۳۷۳).

پیدانی ئەم وه‌زيفه‌ گه‌وره‌یه‌ له ده‌وله‌تی ئیلاخانیه‌ له لایه‌ن سولتانه‌وه وه‌ک پاداشتيک بووه به‌رانبه‌ر کاره‌ گه‌وره‌کانی، به‌ تاييه‌ت ناوبژیوانیکردن له نيوان هه‌ردوو خانه‌واده‌ی ئیلاخانه‌کان (آل اينجو)^(۶) و (آل مظفر)^(۷)، ئەمه‌ش دواي ئەوه‌ی ناكوکی له نيوان شيخ أبو اسحاق میری خانه‌واده‌ی آل اينجو له‌گه‌ل مبارز محمود شاه شجاع میری خانه‌واده‌ی (آل مظفر) دروست ده‌بيت (فه‌سائی، ۱۳۸۲ هـ: ۲/ ۱۳۷۳)؛ (ستوده، ۱۳۴۶ هـ: ۲/ ۲۸۵).

ئيجی له‌گه‌ل ئەوه‌ی وه‌زيفه‌که‌ی دادوهری بوو له هه‌مان کاتدا زانایه‌کی ئایینی گه‌وره‌ی هه‌ریمی فارس بوو، شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له هه‌ر

چوار مەزھەبە سەرەکیەکان (شافیعی، مالیکی، حەنەفی و حەنبەلی) لەگەڵ
فیقهی جەعفەری هەبوو، ئەمەش یارمەتیداوێت لە وەزیفەکەی سەرکەوتوو
بێت، هەروەها بێت بە فیقهزانیکی بەناوبانگ، بیروپا و بۆچوونەکانی
جیگای بەرزى خۆی هەبێت لە لای خەڵکی بە گشتی و شارى شیراز بە
تایبەت، تەنانهت بە باشترین دادوهریان داناوێ (فەسائی، ۱۳۸۲ هـ: ۲/
۱۳۷۳)؛ (ج. قان إس، د.ت.: ۵/ ۲۷۸).

هەرچەندە ئیجی شارەزاییەکی چاکی لە هەر چوار مەزھەبەکە
هەبوو، بەلام زیاتر بە فیقهزانیکی شافیعی مەزھەب دانراو، لەناو خەڵکدا
بە (دادوهری شافیعی) ناسراو بوو، چونکە بیروپاکی و بۆچوونەکانی
زیاتر هەلقولای شافیعی مەزھەب و پێیازی ئەشعەری بوو، ئەمەش
لەبەر ئەوەی شارەزاییەکی تەواوی لەم مەزھەبە هەبوو، هەرچەندە
زۆربەى نوسینەکانی لە بوارى فیقهی شافیعی بوو، بەلام لە هەمان کاتدا
سوودی لە زانستى مەزھەبەکانى تریش وەرگرتوو، تەنانهت کەسیکی
وەک (الشوکانی) بە دادوهریکی بەناوبانگی مالیکی مەزھەبی داناو (۱۳۴۸
هـ / ۱/ ۳۲۷)، هەروەها (ابن تغري بردي) ئاماژە بەو دەکات کە بە (العضد
الحنفي) ناسراو بوو (۱۹۹۸: ۱/ ۳۹۷).

٤- مردنی:

زۆربەى سەرچاوەکان ئاماژەیان بۆ سالی (۷۵۶ ک / ۱۳۵۸ ز)
کردووێتیایدا ئەم زانایە کۆچی دواى کردوو (السبكي، ۱۹۹۲: ۱۰/ ۴۶-
۴۷)؛ (السخاوي، ۱۹۹۲: ۱/ ۱۴۶)؛ (الزركلي، ۲۰۰۲: ۳/ ۲۹۵)، بەلام
(الأسنوي) و (ابن تغري بردي) هەردووکیان ئاماژەیان بۆ سالی (۷۵۳
ک / ۱۳۵۵ ز) کردوو، کە تیایدا کۆچی دواى کردبێت (۱۹۸۱: ۲/ ۲۳۸):
(۱۹۹۸: ۱/ ۳۹۷).

سه‌بارت به هۆکاری مردنه‌کەشی له ئەنجامی به دیل گرتن و به‌ندکردنیه‌وه بووه له لایەن میر مبارزالدین محمد^(۸) (۷۱۳ - ۷۶۰ ک / ۱۳۱۳ - ۱۳۵۹ ز) فه‌رمانپه‌وای کرمان^(۹) و ده‌وله‌تی موزه‌فه‌رییه‌کان^(۱۰)، پاش ئه‌وه‌ی هێرش ده‌کاته سه‌ر هه‌ریمی فارس و شاری شیراز. ئەم زانییه‌ ده‌ستگیر ده‌کات و له قه‌لای ئیگ (ایج) به‌ندی ده‌کات، مبارزالدین محمد ئەم زانییه‌ی گرتووه به بیانووی ئه‌وه‌ی پشتگیری له شیخ أبواسحاق^(۱۱) کردووه و دژی ئه‌و وه‌ستاو، ئیجی زۆر له به‌ندیخانه نه‌مایه‌وه و کۆچی دوایی کرد (إبن قاضي شهبه، ۱۹۷۹: ۳ / ۳۴)؛ (سمرقندی، ۱۳۸۳ هـ / ۱ / ۳۰۳)؛ (نویهض، ۱۹۸۸: ۲۶۲).

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی هه‌موو سه‌رچاوه‌کان ئاماژه به به‌ندکردنی ئیجی ده‌که‌ن له لایەن فه‌رمانپه‌وای کرمان، به‌لام نوسه‌ر و توێژه‌ری ئیرانی (عباس إقبال) ئاماژه به‌وه ده‌کات که مبارزالدین محمد فه‌رمانپه‌وایی هێرشی کردووه بۆ سه‌ر هه‌ریمی فارس، کاتیگ ئابلووقه‌ی شاری شیرازی داوه زانا و دادوهر ئیجی له شاره‌که ده‌ره‌یناوه، ئه‌و کاته به‌ره‌و ولاتی شوانکاره ده‌چیت، به‌لام میری شوانکاره له‌گه‌ڵ ئیجی کۆک نابیت و به‌ندی ده‌کات له قه‌لایه‌ک، که له‌و قه‌لایه‌ ماوه‌ته‌وه تاوه‌کو له سالی (۷۵۶ ک / ۱۳۵۸ ز) کۆچی دوایی ده‌کات (۲۰۰۰: ۵۰۱)، به‌لام إقبال پوونیناکاته‌وه هۆکاری تیکچوونی په‌یوه‌ندی ئیجی له‌گه‌ڵ ئەم میره‌ی شوانکاره چیبووه، ئاماژه به هه‌یچ شتیک ناکات، هه‌روه‌ها ته‌نها ئه‌و ئەم شروقه‌یه‌ی کردووه و باس له‌م پووداوه ده‌کات و بی ئه‌وه‌ی ئاماژه به هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌ک بکات، بۆیه ناتوانین به‌هه‌والیکی وردی دابنیین و پشتی پی به‌ستین، بۆیه ده‌لێین ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌کان ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن له لایەن فه‌رمانپه‌وای کرمان به‌ندکراوه.

دووه‌م: پۆلی پامیاری له ده‌وله‌تی ئیلاخانیه‌کان:

۱- په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ سولتان و میره‌کان:

ئىجى پەيوەندى لەگەل ژمارەيەك لە پياوھ سياسىيەكان بەھىز و باش بوو، لەوانە أبو سعيد بهادرخان دواھەمین سولتانی دەولەتى ئىلخانى لە فارس، بەھۆى ئەم پەيوەنديە زانا ئىجى دەبىت بە دادوھرى دادوھران لە ھەريمی فارس و لە شارى شیراز دادەنیشیت (فەسائی، ۱۳۸۲ ھ: ۲/ ۱۳۷۳).

پاش ئەوھى ناوبانگی عضدالدین ئىجى دەگات بە سولتان محمد جونى^(۱۲) فەرمانرەوای ولایتى هیند نوینەرئىكى خۆى لەگەل دە ھەزار دینار دەنیریت بۆى، ھەروھە بانگەیشتى دەگات بۆ ئەوھى بچیت بۆ ولاتەكەى (ابن بطوطە، ۱۹۹۷: ۴۵۶)، ئەمەش ئەوھمان بۆ دەرەخات، ناوبانگی ئىجى تەنھا لە ناوھوھى ولایتى فارس نەبوو، بەلكو گەیشتووھتە دەرھوھى ولاتەكەش.

زانا و دادوھر ئىجى پەيوەنديەكى بەھىز و پتەوى لەگەل شىخ أبو اسحاق اینجو فەرمانرەوای شیراز ھەبوو، بەلكو لە زۆربەى کاروبارەكانى دەولەت شىخ پرس و راویژی بە ئىجى کردوو، ئەمەش دەگەریتەوھ بۆ زیرەكى و شارەزایى ئەم زانایە لە کاروبارى دادوھرى و رامیاری. لە لایەكى تر كەسایەتییەكى بەھىزى لە ناوچەكەدا ھەبوو، دەسەلاتداران ریزی زۆریان گرتووھ (سمرقندی، ۱۳۸۳ ھ: ۱/ ۳۰۳)؛ (إقبال، ۲۰۰۰: ۵۰۱).

ھەروھە پەيوەندى لەگەل مبارزالدین محمد میرى بنەمالەى (آل مظفر) و فەرمانرەوای کرمان لە سەرەتادا زۆر باش بوو، ئەمەش ھانى شىخ أبو اسحاق دەدات تاوھكو داوای لى بکات ناوبژیوانى نیوان ئەو و میر مبارزالدین بکات، چونكە ئەم میرە لە سالى (۷۵۴ ک/ ۱۳۵۳ ز) دا پاش ئەوھى لە ھیرشەكانى بەردەوامى لایەنگرانى شىخ أبو إسحاق بۆ سەر یزد و کرمان توورە دەبیت، بربارەدات ھیرش بکات بۆ سەر شیراز و دەست بەسەر ھەموو ھەريمی فارس داگریت (سمرقندی، ۱۳۸۳ ھ: ۱/ ۳۰۲-۳۰۳)؛ (فەسائی، ۱۳۸۲ ھ: ۱/ ۲۹۹).

ئىجى لەسەر داواى شىخ أبو إسحاق هەوللى خوى دا بۇ ئەوھى ناوبژىوانى بکات لە نىوان ئەم دوو مىرە و چارەسەرى ئەم کىشە راميارىيە بکات، بۇ ئەم مەبەستە لە شىراز بەرپیکەوت و بەرەو کرمان پۆيشت بۇ خزمەتى مىر مبارزالدين محمد، لە سىرجان^(۱۲) پىنگەيشت، ميريش بە گەرم و گوپی و پىزىكى زۆرەو پىشوازی لىکرد، پىنج ھەزار دىنارى وەك خەرجى مانەو بە ئىجى داوہ و دە ھەزار دىنارىشى بە ھەموو ئەوانەى لەگەلى بوون (سمرقندي، ۱۳۸۳ ھ / ۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳).

زانا ئىجى ئامانجى سەردانەكەى بۇ مىر پوونكردەوہ و داواى لىکرد ھىرشەكانى بۇ سەر شىراز رابگرىت، پىي راگەياند: ھاتوہ ناوبژىوانى لە نىوان ئەو و شىخ أبو اسحاق بکات. بەلام مىر بە داواكارىيەكى رازى نەبوو، بە ئىجى وت: ((متمانەم بەم كەسە مەبەستى شىخ أبو إسحاق بوو - نەماوہ، چونكە تاوہكو ئىستا ھەوت جار پەيمانى شكاندوہ)) (فەسائى، ۱۳۸۲ ھ / ۱ - ۲۹۹)، ھەروەك ديارە مىر ئەم بارودوخە بە دەرڤەت دەزانىت تاوہكو ھەموو ھەرىمى فارس بخاتە سەر كرمان و سنوورى دەسلەتەكەى فراوان بکات.

بەم شىوہىە عضالدين ئىجى دەگەپىتەوہ بۇ ولاتەكەى و بى ئەوھى ئامانجەكەى بىتە دى و سەردانەكەى بەرھەمى ھەبىت، وەلامى مىر مبارزالدين محمد لە چاوپىكەوتنەكەى لەگەلىدا دەگەپەنىت بە شىخ أبو إسحاق (ج. قان إس، د. ت: ۵ / ۲۷۸).

لە سالى (۷۵۶ ك / ۱۳۵۵ ز) دا بە تەواوى پەيوەندى لە نىوان ئىجى و مىر مبارزالدين محمد تىكدەچىت، كاتىك مىر راىگەياند ئىجى پالپىشتى لە شىخ أبو إسحاق دەكات، دژى من و ھەولەكانم دەوستىتەوہ لە دەستبەسەرداگرتنى شىراز و ھەموو ھەرىمى فارس، دەرھىنانى لەژىر دەسلەلاتى شىخ أبو إسحاق، لەبەر ئەوہ كاتىك مىرى كرمان دەستىبەسەر شىراز داگرت ھەلسا بە لادانى ئىجى لە وەزىفەى دادوہرى دادوهران،

پاشان دهستگیری کرد و له قه‌لای ئیگ بهندی کرد (سمرقندی، ۱۳۸۳ هـ / ۳۰۳)؛ (فه‌سائی، ۱۳۸۲ هـ / ۱ / ۲۹۹).

ئهم پرووداوه پامیارییانه کاریگه‌ریی له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی نیوان زانا ئیجی و میر مبارزالدین محمد دروستکرد، له دۆستایه‌تی و براده‌رایه‌تی بوو به دوژمنایه‌تی، چونکه میر تاوانباری کرد لایه‌نگیری شیخ أبو اسحاق دهکات، سه‌ره‌نجام سزای دا و بهندی کرد تاوه‌کو مرد.

۲ - تیروانین و بوچوونه‌کانی ده‌رباره‌ی چه‌مکه پامیاریه‌کان:

زانا و دادوهر ئیجی له کتیبی (المواقف) دا به‌شیکی سه‌ربه‌خوی ته‌رخانکردوو به‌ ناساندن و شروقه‌کردنی چه‌مکی پیشه‌وایه‌تی (الامامة)، تیایدا باس له پیوستبوونی دانانی پیشه‌وا دهکات بو موسلمانان، ئینجا ناساندنیکی کردوو به‌ ئهم چه‌مکه و ئاماژه به مانای سه‌رکردایه‌تیکردنی گشتی دهکات له کاروباری ئاینی و دونیایی، واتا جینشینایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌ر له کاروباری ئاینی، له‌م حاله‌ته‌دا ده‌بیئت هه‌موو ئومه‌ت گوێرایه‌لی بکه‌ن و دواى بکه‌ون (الإیجی، د.ت.: ۳۹۵).

سه‌باره‌ت به مه‌سه‌له‌ی پیشه‌وایه‌تی سه‌رنج و تیبینی تایبه‌ت به خوی هه‌یه، ئهم چه‌مکه له لای شیعه‌کان به (الامام) ناسراوه، له لای سوننه‌کان هه‌ندیک جار ئهم ده‌سته‌واژه‌یه‌ش به‌کارده‌یت، به‌لام زیاتر (خه‌لیفه) به‌کارده‌یت، لی‌ره‌دا ئیجی بوونی پیشه‌وا بو موسلمانان به پیوست و گرنگ ده‌زانیت، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی گوێرایه‌لیکردنی پیشه‌وا به گرنگیه‌وه باسی کردوو، پاش وه‌رگرتنی بیرو‌را و بوچوونی زۆربه‌ی لایه‌نه جیاوازه‌کانی ناو موسلمانان، هه‌روه‌ک ده‌لیت: دانانی پیشه‌وا له لای ئیمه (مه‌به‌ستی ئه‌شه‌عه‌رییه‌کان) واجبه له‌سه‌رمان پابه‌ندی بین به گوێلیبوون، به‌لام له لای موخته‌زیله و زه‌یدییه‌کان واجبه له‌ پرووی عه‌قل، ئینجا ئاماژه به‌ رای (الجاحظ) دهکات کاتی‌ک وتویه‌تی واجبه به گوێلیبوون و عه‌قل، ئیمامیه‌کان و ئیسماعیلییه‌کان ده‌لین به‌لکو له‌سه‌ر

خوای گه ورهیه، ئیمامیه کان واجبیان کردووه بۆ پاراستنی یاساکانی شهرع، ئیسماعیلییه کان واجبیان کردووه بۆ ناساندنی خوای گه وره، پاشان سه رنج و رای خه وارجه کانی هیناوه ته وه (الإيجي، د.ت.: ٣٩٥).

ئيجی پاش ئاماژه کردن به بیرو رای هه موو ئه و لایه نه جیاوازانه له ناو موسلمانان ئینجا دیت کۆمه لیک به لگه ده هینیته وه بۆ ئه وه ی بیسه لمیتی ده بیت موسلمانان پیشه وا (واتا خه لیفه) یان هه بیت، نمونه به کاتی وه فاتی پیغه مبه ر (دروودی خوای گه وره ی له سه ر بیت) ده هینیته وه، کاتیک خه لیفه ئه بو به کر په له ی کرد له کۆکردنه وه ی موسلمانان بۆ دانانی جینشینیک پیغه مبه ر بۆ راپه راندنی کاروباری ئایینی و دنیایی، هه روه ها چه ندان نمونه ی تری باس کردووه (الإيجي، د.ت.: ٣٩٥).

هه روه ها هاتووه ئاماژه یکردووه به مه رجی شیعه کان بۆ که سینک بیه ویت وه ک پیشه وا ده ستنیشان بکریت، ئه وانیش:

١ - ده بیت قورپه شی بیت، ئه وانیه ی ئه م بابته به مه رج داده نین به لگه بۆ به هیزکردنی رایه که ی خو یان دینیته وه به وته یه کی پیغه مبه ر که فه رموویه تی: ((الأئمة من قریش))، به لام ئه مه یان له لایه ن خه وارج و به شیک له موعتوزیله کان ره تکراره ته وه به به لگه ی وته یه کی پیغه مبه ر کاتیک ده فه رموویت: ((السمع و الطاعة ولو عبدا حبشیا)).

٢ - ده بیت هاشمی بیت، ئه مه یان له لای شیعه کان مه رجه.

٣ - ده بیت زانا بیت به هه موو مه سه له کانی ئاین، ئه مه یان له لای ئیمامیه کان مه رجه.

٤ - دهرکه وتنی موعجیزه له سهر دهستی، ئه مهیان له لای به شیک له موسلمانان په تکراره توه.

٥ - ده بیټ پاریزراو (معصوم) بیټ، ئه مهش ئیمامیه کان و ئیسماعیلیه کان له شیعیه کان به مهرجیان داناوه (الإیجی، د.ت.: ٣٩٨).

پاش دیارکردنی مهرجه کان هاتووه هه موو خال و مهرجه کانی پروونکردو ته وه و گفتوگو ی له سهر کردوون، به راوردیکی له نیوان بیرو پای سوننه کان و به تایبته ئه شعه رییه کان له سهر ئه م بابه ته و بیرو پای شیعیه کان کردووه، به تایبته له سهر دوو خالی نا کوک پروونکردنه وه ی زوری داوه. یه کیکیان، مه سه له ی جیگیربوونی پیشه وایه و شه رعیه ت وهرگرته. شیعیه کان په تیده که نه وه پیشه وایه به به یعت وهرگرتن شه رعیه ت وهرگریټ، بویه پیشه وایه تی ئه بوبه کر په تیده که نه وه، به لام له لای سوننه وه به یعت مه سه له یه کی گرنگه، به تایبته هیه ناسراوه به (أهل الحل و العقد)، ئه وان سهره تا پیشه وایه دیاریده که ن و دوا یی له لایه ن موسلمانان به یعتی گشتی پی ددریټ، به م شیوه یه پیشه وایه تی جیگیر ده بیټ و شه رعیه ت وهرده گریټ، به لام له لای شیعیه کان ئه م مهرجانه ی سهره وه پیویسته، ده بیټ ریکه وتنی ئیمامه کانی له سهر بیټ (الإیجی، د.ت.: ٤٠٠).

مه سه له ی دووهم، له نیوان سوننه کان و شیعیه کان بابه تی پاریزراوی (معصوم) پیشه وایه، له لای سوننه وه پیشه وایه پاریزراوی خودایی (عیصمه ت) نییه، ته نها پیغه مبه ران پاریزراون له لایه ن خوی گه وره وه، به لکو ته وای مرقه کان گونا ه و هه له ده که ن، هه روه ک پیغه مبه ر فه رموویه تی: ((هه موو ئاده مییه ک هه له کاره (یان هه له

دهكات)، باشتريه ههله كارانيش ئهوانه زوو په شيمان دهبنه وه)، بهلام له لای شيعهكان پيشهوا پاريزراوی خودای ههيه، ئهوان كهسانیکي ههلبژاردراوی خواي گه وره ناييت ههله بکهن، بويه دهبيت هه موو كهس گوپراهه لايان بکات له هه موو بارودوخکدا و ناييت ده رچوونيان هه بيت (الایجي، د.ت: ۳۹۹).

له لایه کی تر به شيك له بيروړا و بوچوونه کانی شيعهكان په تدهكات دهرباره ی هه نديک له رووداوه ميژووييه کان، لهوانه مهسه له ی پيشهوايه تيبوونی عهلی کور ی ئه بو تاليب، کاتيک شيعهكان بانگه شه ی ئه وه دهکن پيغه مبه ر له وتاری حه جی مالئاوایي^(۱۴) ئاماژه ی کردووه له دواي خوی عهلی کور ی ئه بوتاليب دهبيت به پيشهوا و جينشینی، وتهیه کی پيغه مبه ر به نمونه دهيننه وه کاتيک فهرموويه تی: ((من كنت مولاه فهذا علي مولاه))، شيعهكان دهلین ئه م وتهیه ده قیکی روونه له سه ر دهستنيشان کردنی عهلی به پيشهواي موسلمانان (الایجي، د.ت: ۴۰۵).

بهلام سوننهكان ليكدانه وهيان بو ئه م وتهیه له گه ل شيعهكان جياوازه، ئهوان پتيانوايه پيغه مبه ر مه به ستي روونكر د نه وه ی چا كه كان (فضائل) ی پيشهوا عهلی بووه بو ئهوانه ی قه دريان نه زانيوه، به تاييه ت دوو رووه كان کاتيک رقيان له م پيشهوايه هه بوو، له م وتهیه مه به ستي پيشهوايه تی بوون نه بووه، به لگو ئه وان دهستنيشان کردنی ئه بوبه كر به خه ليفه به چه ند پيوه ريک ديار دهکن، لهوانه به ر دهوام ئه بوبه كر پيشنويزی بو موسلمانان ده کرد کاتيک پيغه مبه ر سه فهري بکر دايه، يا خود له کاتي نه خوشبوونی، هه روه ها كه سيکی به ته مه ن بوو، هاوړي کوچ کردنی پيغه مبه ر بوو، چه ندان پيوه ري تر. موسلمانان له کاتي دهستنيشان کردنی به گونجاوتريان زانی (الایجي، د.ت: ۴۰۵ - ۴۰۶).

شيعهكان ئه م باب ته يان له سه رچاوه کانی خويان به رووداوی غه دير^(۱۵) ناساندووه، بهلام زانا ئيجی هاتووه به به لگه ئه م بوچوونه ی

ئەوانى رەتكردۆتەو و دەلّیت: عەلى لە وتارى پوژى غەدىر بە هېچ شىوەیهک لە لایەن پیغەمبەرەو و ناوی نەهاتوو لە دواى خۆى دەبیت بە پێشەوا و خەلیفە، ھەر و ھا بۆ گوێرایە لیکردنى ئەبوبەکر و عومەر و تەبەکی پیغەمبەر دینیتەو کاتیک فەرموویەتی: ((اقتدوا بالذین من بعدی أبی بکر و عمر))، و اتا گوێرایە لى ئەبوبەکر و عومەر بکەن لە دواى خۆم (الإيجي، د.ت: ٤٠٦ - ٤٠٧).

لە کۆتاییدا ئیجى ناوی ژمارەیهک لە گرووپەکانى مۆسڵمانان دینیت بە پێى ئەو فەرموودەیهى پیغەمبەر کاتیک فەرموویەتی: مۆسڵمانەکان لە دواى من دەبن بە حەفتا و سێ گرووپ ھەموویان بۆ ناو ئاگر تەنھا یەکیان نەبیت، ئەوانیش پێیان دەلّین گرووپى پزگاربوو (الفرقة الناجية)، گرووپى یەكەمى تەرخان کردوو بۆ باسکردنى موعتەزىلەکان، ئەوانیش بیست گرووپ، ئینجا گرووپى شیعەکان، بیست و دوو گرووپ، سێھەم گرووپەکانى خەوارج، ھەوت گرووپ، مۆرجئەکان پێنج گرووپ، نجارییەکان سێ گرووپ، جبرییەکان، ئینجا المشبەھ، لە کۆتاییدا باسى گرووپى پزگاربوو (الناجية) دەکات، بە بۆچوونى ئیجى گرووپى پزگاربوو بریتییه لە ئەشعەرییەکان و ئەھلى سوننەت و جەماعەت (الإيجي، د.ت: ٤١٥ - ٤٣٠).

دهرته نجام:

پاش ته نجامدانی توژیینه وه له سهر عضدالدین ئیجی زانا و دادوهری به ناوبانگی ههریمی فارس له سهردهمی ئیلخانه مه غۆله کان ئهم چهند خالهی خواره وه مان بۆ پروون بووه وه:

۱- زانا و دادوهر (عضدالدین ئیجی) به په چه له ک کورده و خه لکی شاری ئیگ یان ئیچ بووه، ناوه ندیکی کوردنشینی ههریمی فارس بووه، به دریژیایی میژوو له م شاره و ههریمه که دا به شیکی زۆر له کوردی تیدا نیشته جی بوونه.

۲- ئهم زانایه پاش هه ول و ماندوو بوون و گه رانیکی زۆر بۆ خویندن له سهر دهستی ژماره یه ک زانای ئهو سهردهم توانی بگات به ئاوا ته که ی خۆی، ئه ویش ده رکه وتن و ناوداریتییه له بواری زانست و خزمه تکردندا.

۳- ئیجی له زۆر بواردا به ره هه میکی زۆری نوسینی هه یه وه ک: زانسته کانی قورئانی پیرۆز و فیهی ئیسلامی و بنچینه کانی و زمان و ئه ده ب و په وانییژی و فه لسه فه و میژوو.

۴- زانا و فیه هزان و زمانزانیکی به ناوبانگی سه دهی هه شته می کوچی / چوارده می زاینی بووه، به یه کیک له زاناکانی شافیهی مه زه هب و ئه شعهری ریپاز داده نریت، به لام له هه مان کاتدا شاره زا بووه له مه زه به فیه ییه کانی تر، له بهر ئه وه له لایه ن زۆربه ی خه لکی فارس و ده سه لاتدارانی ناوچه که پیزی گه وره ی هه بووه.

۵- دادوه ریکی به ناوبانگی ولاتی فارس بووه له سهردهمی ئیلخانه کانی مه غۆل، به هوی نزیکی له سولتان و پیاوانی پامیاری و

بەدەستەپنە سەرکەوتن لە کارەکەى خۆیدا وایکردوو و پۆلیکی گەورە
ببینی لە بواری دادوەرى.

٦- ئیجى تەنھا زانا و دادوەرىکی بەناوبانگ نەبوو، بەلکو لە بواری
پامیاریشدا بۆچوون و سەرنج و تێبینى تایبەت بە خۆى ھەبوو،
کۆمەلێک بیروپا و ھزرى پامیاری دەربارە دەسەلات و فێقەى سیاسى و
چەند پروداویکی سەردەمى خۆى لە نوسینەکانیدا پروندەکاتەو.

پەراوین:

(١) ئیلخان (ایلخان): لە دوو بەش پیکدیت، (ایل) و اتا: ھۆز یان
عەشیرەت، (خان) و اتا: گەورە یان سەرکردە، ناوی ایلخان بە مانای: گەورەى
ھۆز یان سەرکردەى عەشیرەت دیت (سلیمان، ١٩٦٩: ٤٨٠); (الصیاد، ١٩٨٧:
٢٨); (کدرو، ٢٠٠٩: ٨٥).

(٢) ئیلخانەکانى مەغول: بنەمالەى یەکی فەرمانرەوای مەغولەکان بوون، لە
نیوان سالانى (٦٥٤ - ٧٥٤ ک/ ١٢٥٦ - ١٣٥٣ ز) فەرمانرەوایەتی یەکەیان درێژ
بۆتەو، لە لایەن ھۆلاکو خان دامەزراو، پاش ئەوێ بوو بە جیگرى خانى
گەورە، دەسەلاتى بەسەر ولاتەکانى عێراق و فارس و قەوقاز و ئەنادۆل
پۆشیت، ئەم سەرکردەى نازناوى ئیلخانى وەرگرتوو (بوزورث، ١٩٩٥، ٢١٠):
(الخالدي، ١٩٨٤: ١٧٥ - ١٧٦).

(٣) شیراز: یەکیک بوو لە شارە گەورە و بەناوبەنگەکان و ناوھەندى
ھەرىمى فارس، دەکەوێتە ناوھەراستى ئەم ھەرىمە، ئاوەدانى گەورە و کۆشک و
دامودەزگاكانى دەوڵەتە جیاجیاكانى تیايدا بوو. (ابن البلخى، ١٣٨٥ ھ: ١٢٢ -
١٢٣): (الإدریسی، ١٩٨٩: ١/ ٤٠٥).

(۴) أولجایتو محمد خداپنده: ئەم سولتانه کوپی سولتان ارغون خان بوو، له نیوان سالانی (۷۰۳ - ۷۱۶ ک/ ۱۳۰۴ - ۱۳۱۶ ز) سولتانی ئیلخانهکانی مهغول بوو (فهمی، ۱۹۸۱: ۲۱۴)؛ (کدرو، ۲۰۰۹: ۱۶۲)، نازناوی (غیاث الدین) وەرگرتوو، بۆیه له هه‌ندیک له سه‌رچاوه‌کان به ناوی (غیاث الدین محمد) ناوی هاتوو (الخالدي، ۱۹۸۴: ۲۳۴).

(۵) أبو سعید بهادر خان: أبوسعید بهادر خان کوپی أولجایتو کوپی ارغون، دواهه‌مین ده‌سه‌لاتداری ئیلخانهکانی مهغول بوو، له نیوان سالانی (۷۱۶ - ۷۳۶ ک/ ۱۳۱۶ - ۱۳۳۵ ز) بووه سولتانی ئیلخانهکانی مهغول (خواندمیر، ۱۳۳۳ هـ ش: ۱۹۸ / ۳)؛ (شبولر، ۱۹۸۲: ۷۸).

(۶) أسرة آل اینجو: خانه‌واده‌یه‌کی (بنه‌ماله‌یه‌کی) ئیلخانه‌کان بوون، ره‌چه‌له‌کیان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ میر شرف الدین محمود شاه، هه‌رچه‌نده پیش مردنی أبو سعید حوکی فارس و ده‌وروبه‌ریان ده‌کرد، به‌لام سه‌ربه‌خویی خویان وەرگرت له سالی (۷۴۲ ک/ ۱۳۴۲ ز)، واتا کاتیک شیخ أبو إسحق مه‌لیک أشرف الجویانی ده‌رکرد له شاره‌که و سه‌ربه‌خویی خوی وەرگرت، له سالی (۷۵۸ ک/ ۱۳۵۸ ز) دا کوتایی به ده‌سه‌لاتی ئەم خانه‌واده هات پاش کوژرانی شیخ أبو إسحق (إقبال، ۲۰۰۰: ۳۶۱).

(۷) أسرة آل مظفر: خانه‌واده‌یه‌کی (بنه‌ماله‌یه‌کی) ئیلخانه‌کان بوون، ره‌چه‌له‌کیان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ میر (مظفرالدین)، له پاش کوژرانی أبو سعید سه‌ربه‌خویی خویان وەرگرت له (یزد) و (کرمان)، له سه‌رده‌می یه‌کیک له میره‌کانیان به ناوی مبارزالدین محمد کوپی میر مظفرالدین له سالی (۷۴۰ ک/ ۱۳۴۰ ز) ده‌ستیان به‌سه‌ر هه‌ریمی فارس داگرت و سنووری میرنشینه‌کیان فراوان کرد، ده‌سه‌لاته‌کیان تاوه‌کو سالی (۷۹۵ ک/ ۱۳۹۵ ز) به‌رده‌وام بوو (إقبال، ۲۰۰۰: ۳۶۱).

(۸) مبارزالدین محمد: یه‌کیک بووه له ده‌سه‌لاتداره به‌ناوبانگه‌کانی ده‌وله‌تی موزه‌فهریه‌کان، له نیوان سالانی (۷۱۸ - ۷۶۵ ک/ ۱۳۱۸ - ۱۳۶۵ ز) فه‌رمانه‌روایه‌تی ده‌وله‌تی موزه‌فهریه‌کانی کردوو، ماوه‌ی چل سال

فهرمان‌ده‌وایه‌تی یزد و کرمان و فارس کردووه، له ته‌مه‌نی شه‌ست و پینج سالی مردووه (إقبال، ۲۰۰۰: ۴۰۷ - ۴۱۷)؛ (شیولر، ۱۹۸۲: ۸۱).

(۹) کرمان: یه‌کیک بوو له ههریمه‌گه‌وره‌کانی ولاتی ئیران، ژماره‌یه‌ک شار و شاروچکه و گوندی ده‌گرت‌ه‌وه، مه‌لبه‌ندی ئهم ههریمه‌شاری کرمان بوو، ده‌که‌وینته‌نیوان فارس و مکران و سجستان و خراسان (ابن حوقل، ۱۹۹۲: ۲۶۶)؛ (یاقوت الحموی، ۲۰۱۰: ۴/ ۴۵۴).

(۱۰) ده‌ول‌ه‌تی موزه‌فه‌رییه‌کان (۷۱۳ - ۷۹۵ ک/ ۱۳۱۴ - ۱۳۹۳): ئهم ده‌ول‌ته‌له‌لایهن‌بنه‌ماله و خانه‌واده‌ی موزه‌فه‌رییه‌کان (آل المظفر) دامه‌زراوه، یه‌کیک بووه له ده‌ول‌ته‌کانی سه‌رده‌می فهرمان‌ده‌وایه‌تی ئیلخانه‌کانی مه‌غول، سنووری ئهم ده‌ول‌ته‌کرمان و به‌شیکی ههریمی فارسی ده‌گرت‌ه‌وه (إقبال، ۲۰۰۰: ۳۶۱)؛ (زامباور، ۱۹۸۰، ۳۷۹).

(۱۱) شیخ أبواسحاق: ناوی شیخ أبو إسحاق اینجو بوو، برای ههریه‌ک له (مسعود شاه) و (سلطان شاه) بوو، له سالی (۷۴۲ ک/ ۱۳۴۲ ز) میر پیر حسین فهرمان‌ده‌وایه‌تی ئه‌سفه‌هانی پیدایه‌دا، داوای له مه‌لیک ئه‌شرف کرد هاوکاری بکات تاوه‌کو ههریمی فارس له‌ژیر ده‌سه‌لاتی پیر حسین ده‌ریینیت، له‌م کاته‌دا بوو مه‌لیک ئه‌شرف ده‌ستی به‌سه‌ر شیراز داگرت، له دواپییدا شیخ أبو اسحاق توانی شاری شیراز له‌ژیر ده‌ستی پیر حسین ده‌ربکات، له شوینی ئه‌ودا خو‌ی بییت به فهرمان‌ده‌وای شاره‌که (إقبال، ۲۰۰۰: ۴۰۵).

(۱۲) محمد جونی: ناوی ته‌واوی أبو المجاهد محمد شاه کوری غیاث الدین تغلق شاه، پاشای ولاتی هیند و سیند بوو، به (جونه‌ش) ناسراو بووه، پاشا بوونی به سولتان له دوا‌ی مردنی باوکی ناوی موچه‌مه‌دی وهرگرت، هه‌روه‌ها (أبو المجاهد)یشی پی و تراوه (ابن بطوطه، ۱۹۹۷: ۴۴۱).

(۱۳) سیرجان: شاریکی گه‌وره‌ی ههریمی کرمان بوو، ده‌که‌وینته‌نیوان هه‌ردوو ههریمی کرمان و فارس (ابن الفقیه الهمدانی، ۱۹۹۶: ۴۱۴)؛ (یاقوت الحموی، ۲۰۱۰: ۳/ ۲۹۵).

(۱۴) وتاری حەجی مالتاواپی: له پۆژی (۱۸) ی مانگی (ذی الحجة) ی سالی (۱۰ کۆچی) پیغه‌مبەر موحه‌ممەد (دروودی خوای له‌سەر بیټ) وتاریکی پیشکەش کرد، له‌سەرچاوه‌ میژووییەکاندا به‌ وتاری حەجی مالتاواپی ناسراوه، چونکه‌ له‌ دوا‌ی ئەم وتاره‌ پیغه‌مبەر کۆچی دوا‌یی کرد (إبن کثیر، ۱۹۸۸، ۵ / ۱۰۹ - ۱۱۰).

(۱۵) پووداوی غە‌دیر (الغدير): ئەم پووداوه‌ له‌ سەرچاوه‌ی شیعه‌کان ناونراوه‌ به‌ پووداوی غە‌دیر، له‌بەر ئەوه‌ی له‌ شوینیک پووداوه‌ ناوی (الغدير خم) بوو، ئەم شوینە ده‌که‌ویتە ئیوان هەردوو شاری مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌ (یاقوت الحموي، ۲۰۱۰: ۴ / ۱۸۸).

سه رچاوه کان:

یه که م: سه رچاوه په سه نه کان:

- الإدريسي: أبو عبدالله محمد بن عبدالله (ت ٥٤٦ هـ / ١١٥٥ م)
- - نزهة المشتاق في اختراق الآفاق، (١٩٨٩)، عالم الكتب، بيروت، الطبعة الأولى.
- الأسنوي: جمال الدين أبو محمد عبد الرحيم بن الحسن بن علي (٧٧٢ هـ / ١٣٧٠ م)
- - طبقات الشافعية، (١٩٨١)، دار العلوم للطباعة، الرياض، الطبعة الأولى.
- الأصبخري: أبو اسحاق ابراهيم بن محمد (ت بعد ٣٤٠ هـ / ٩٠١ م)
- - مسالك الممالك، (١٩٢٧)، مطبعة بريل، ليدن.
- الإيجي: عضدالدين عبدالرحمن بن أحمد (ت ٧٥٦ هـ / ١٣٥٥ م)
- - المواقف في علم الكلام، (د.ت)، عالم الكتب، بيروت.
- ابن بطوطة: محمد بن عبد الله بن محمد اللواتي الطنجي (ت ٧٧٩ هـ / ١٣٧٧ م)
- - الرحلة، (١٩٩٧)، دارالنفائس، بيروت، الطبعة الأولى.
- ابن البلخي: أبو زيد أحمد بن سهيل (ت ٥٠٠ هـ / ١١٠٦ م)
- - فارسنامه، (١٣٨٥ هـ)، مطبعة ديبا، طهران، الطبعة الأولى.

- ابن تغري بردي: جمال الدين أبي المحاسن يوسف (٨٧٤ هـ / ١٤٧٠ م)
- - الدليل الشافي على المنهل الصافي, (١٩٩٨), تحقيق: فهمي محمد شلتوت, مطبعة دار الكتب المصرية, القاهرة, الطبعة الثانية.
- حاجي خليفة: مصطفى بن عبدالله (١٠٦٨ هـ / ١٦٥٧ م)
- - كشف الظنون عن أسامي الكتب و الفنون, (٢٠٠٨), دار إحياء التراث العربي, بيروت.
- ابن حجر العسقلاني: شهاب الدين أحمد بن علي بن محمد (ت ٨٥٢ هـ / ١٤٤٩ م)
- - الدرر الكامنة في أعيان المئة الثامنة, (١٩٩٣), دار الجيل, بيروت.
- ابن حوقل: أبو القاسم محمد بن علي النصيبي (ت ٣٦٧ هـ / ٩٧٧ م)
- - صورة الأرض, ١٩٩٢, دار و مكتبة الحياة للطباعة و النشر, بيروت.
- خواندمير: غياث الدين محمد بن همام الدين الحسيني (ت ٩٤٢ هـ / ١٥٣٥ م)
- - حبيب السير في أخبار أفراد البشر, (١٣٣٣ هـ ش.), انتشارات كتابخانه خيام خيابان ناصر خسرو.
- السبكي: تاج الدين أبو نصر عبدالوهاب بن تقي الدين علي (٧٧١ هـ / ١٣٧٠ م)

- طبقات الشافعية الكبرى، (١٩٩٢)، تحقيق: محمود محمد الطناحي و عبدالفتاح محمد الحلو، دار هجر للطباعة و النشر، القاهرة، الطبعة الثانية.
- السخاوي: شمس الدين أبو الخير محمد كوري عبدالرحمن كوري محمد (ت ٩٠٢ هـ / ١٤٩٩ م)
- - الذيل التام على دول الإسلام للذهبي، (١٩٩٢)، تحقيق: حسن اسماعيل مروة، مكتبة دار العروبة - الكويت / دار ابن العماد - بيروت، الطبعة الأولى.
- سمرقندی: کمال الدين عبدالرزاق (ت ٨٨٧ هـ / ١٤٨٢ م)
- - مطلع سعدین و مجمع بحرین، (١٣٨٣ هـ)، چاپخانه فرشویه، تهران.
- السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن (ت ٩١١ هـ / ١٥٠٥ م)
- - بغية الوعاة في طبقات اللغويين و النحاة، (١٩٦٥)، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، مطبعة عيسى البابي الحلبي و شركاه، القاهرة، الطبعة الاولى.
- الشوكاني: محمد بن علي بن محمد (١٢٥٠ هـ / ١٨٣٤ م)
- - البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع، (١٣٤٨ هـ)، مطبعة السعادة، القاهرة، الطبعة الأولى.
- شیرازی: محمد نصیر میرزا اقا فرصت حسینی (ت ١٢٤٠ هـ / ١٨٢٤ م)
- - آثار عجم، (١٣٧٧ هـ)، چاپخانه سپهر، تهران.

- ابن العماد: شهاب الدين أبو الفلاح عبدالحى بن أحمد بن محمد (ت ١٠٨٩ هـ / ١٦٧٩ م)
- - شذرات الذهب في أخبار من ذهب، (١٩٩٢)، تحقيق: محمود الأرناؤوط و عبدالقادر الأرناؤوط، دار ابن كثير، دمشق - بيروت، الطبعة الأولى.
- فسائى: حاج ميرزا حسن حسيني (ت ١٢٣٧ هـ / ١٨٣٤ م)
- - فارسنامه ناصري، (١٣٨٢ هـ)، چاپخانه سپهر، تهران، چاپ دووهم.
- ابن الفقيه الهمداني: أبو عبدالله أحمد بن محمد بن إسحاق (ت ٣٤٠ هـ / ٩٥١ م)
- - كتاب البلدان، ١٩٩٦، تحقيق: يوسف الهادي، عالم الكتب، بيروت، الطبعة الأولى.
- ابن الفوطي: كمال الدين أبو الفضل عبدالرزاق بن أحمد (٧٢٣ هـ / ١٣٢٢ م)
- - مجمع الآداب في معجم الألقاب، (١٤١٥ هـ)، تحقيق: محمد الكاظم، مؤسسة الطباعة و النشر، تهران.
- ابن قاضي شهبه: تقي الدين أبوبكر بن أحمد بن محمد بن عمر بن محمد (٨٥١ هـ / ١٤٤٨ م)
- - طبقات الشافعية، (١٩٧٩)، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد - الهند.

- القزويني: حمدالله مستوفى بن أبي بكر بن أحمد بن نصر (ت ٧٥٠ هـ / ١٣٤٩ م)
- - تاريخ گزیده، (١٣٨١ هـ)، چاپخانه سپهر، تهران، چاپ چوارهم.
- ابن كثير: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر (٧٧٤ هـ / ١٣٧٤ م)
- - البداية و النهاية، (١٩٨٨)، مكتبة المعارف، بيروت، الطبعة السادسة.
- المقدسي: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد (ت ٣٧٥ هـ / ٩٨٥ م)
- - أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، (١٩٨٧)، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
- المقرئزي: تقي الدين أبو العباس أحمد بن علي بن عبدالقادر (ت ٨٤٥ هـ / ١٤٤٢ م)
- - السلوك لمعرفة دول الملوك، (١٩٩٧)، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الأولى.
- ياقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبدالله بن عبدالله (ت ٦٢٦ هـ / ١٢٢٩ م)
- - معجم البلدان، (٢٠١٠)، دار صادر، بيروت، الطبعة الثامنة.

دوهم: سهراچاوه لاهه کيیه کان:

- الأصبهاني: ميرزا محمد باقر الموسوي الخوانساري
- - روضات الجنات في أحوال العلماء و السادات، (١٣٩٢ هـ)، تحقيق: امده الله اسماعيليان، چاپخانه مهر استوار - قم/ ايران.

- إقبال: عباس
- - تاريخ المغول منذ حملة جنكيزخان حتى قيام الدولة التيمورية, (٢٠٠٠), ترجمة: عبدالوهاب علوب, المجمع الثقافي, أبوظبي / الامارات العربية المتحدة.
- البغدادي: إسماعيل باشا بن محمدا مين
- - ايضاح المكنون في الذيل على كشف الظنون عن أسامي الكتب و الفنون, (١٩٤٥), دار إحياء التراث العربي, بيروت.
- - هدية العارفين أسماء المؤلفين و اثار المصنفين, (١٩٥١), وكالة المعارف الجليّة, استانبول.
- بوزورث: كليفور د إدموند
- - الأسرات الحاكمة في التاريخ الإسلامي - دراسة في التأريخ و الأنساب, (١٩٩٥), ترجمة: حسين علي اللبودي, مؤسسة الشراع العربي, الكويت
- ج. قان إس:
- - دائرة المعارف الاسلامية, د. ت, ترجمة: محمد ثابت الفندى و أحمد الشنتناوى و ابراهيم زكى خورشيد وعبدالحميد يونس, مطبعة انتشارات جهان, طهران.
- الخالدي: إسماعيل عبدالعزيز
- - العالم الإسلامي و الغزو المغولي, (١٩٨٤), مكتبة الفلاح, الكويت, الطبعة الأولى.

- زامباور: إدوارد فون
- - معجم الأنساب و الأسرات الحاكمة في التاريخ الاسلامي, (١٩٨٠),
ترجمة زكي محمد حسن و حسن أحمد محمود, دار الرائد العربي,
بيروت.
- الزركلي: خيرالدين
- - الأعلام, (٢٠٠٢), دار العلم للملايين, بيروت, الطبعة الخامسة
عشرة.
- ستوده: حسينقلی
- - تاريخ آل مظفر, (١٣٤٦ هـ), چاپخانه دانشگاه تهران, تهران.
- سرکيس: يوسف اليان
- ٣٨ - معجم المطبوعات العربية و المعربة, (١٩١٩), مكتبة الثقافة
الدينية, القاهرة.
- سليمان: أحمد السعيد
- - تاريخ الدول الإسلامية و معجم الأسرات الحاكمة, (١٩٦٩), دار
المعارف, مصر.
- شبولر: برتولد
- - العالم الإسلامي في العصر المغولي, (١٩٨٢), ترجمة: خالد أسعد
عيسى, دار إحسان, دمشق.
- صبحي: أحمد محمود

- - في علم الكلام (الأشاعرة)، (١٩٨٥)، دار النهضة العربية، بيروت، الطبعة الخامسة.
- صفا: ذبيح الله
- - تاريخ ادبيات ايران، (١٣٨٤ هـ)، چاپخانه رامين، تهران، چاپ شانزدهم.
- الصياد: فؤاد
- - الشرق الإسلامي في عهد الإيلخانيين، (١٩٨٧)، منشورات مركز الوثائق و الدراسات الانسانية، جامعة قطر.
- طاش كبرى زاده: أحمد بن مصطفى
- - مفتاح السعادة و مصباح السيادة في موضوعات العلوم، (١٩٨٥)، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الأولى.
- فهمي: عبدالسلام عبدالعزيز
- - تاريخ الدولة المغولية في إيران، (١٩٨١)، دار المعارف، القاهرة.
- كحالة: عمر رضا
- - معجم المؤلفين تراجم مصنفی الكتب العربية، (١٩٩٣)، مؤسسة الرسالة، بيروت، الطبعة الأولى.
- كدرو: نرجس أسعد
- - موقف المغول الإيلخانيين من العقائد و المذاهب الدينية من وفاة هولاكو إلى نهاية حكم أبي سعيد بهادر خان (٦٦٣ - ٧٣٦ هـ/ ١٢٦٥ -

١٣٣٥ م)، (٢٠٠٩)، رسالة ماجستير، جامعة عين شمس - كلية الآداب، القاهرة.

- المحمود: عبدالرحمن بن صالح
- - موقف ابن تيمية من الأشاعرة، (١٩٩٥)، مكتبة الرشد، الرياض، الطبعة الأولى.
- المرعشلي: يوسف بن عبدالرحمن
- - مصادر الدراسات الإسلامية (العقائد و الأديان و المذاهب الفكرية القديمة و الحديثة)، (١٤٢٥ هـ)، دار الكتب العلمية، بيروت.
- نويهض: عادل
- - معجم المفسرين من صدر الاسلام حتى العصر الحاضر، (١٩٨٨)، مؤسسة نويهض الثقافية، الطبعة الثالثة.

عضدالدين الإيجي

حياته و دوره السياسي في الدولة الإيلخانية

(٦٨٠ - ٧٥٦ هـ / ١٢٨١ - ١٣٥٥ م)

ملخص:

عضدالدين الإيجي أحد العلماء و القضاة الكورد المشهورين في إقليم فارس في القرن الثامن الهجري/ الرابع عشر الميلادي، و من الناحية العلمية يعتبر واحدا من العلماء و الاساتذة المتميزين في الفقه و العلوم الاسلامية، فمن خلال مؤلفاته و نشر أفكاره و آرائه كان له تأثير كبير على قسم من المسلمين، وخاصة المؤيدين لمذهب الإمام الشافعي أو السائرين على منهج الأشاعرة، حيث لازال تأثيره مستمرا، و يعد أحد أكبر أساتذة هذا المنهج.

ونتيجة لشهرته التي اكتسبها من الناحية العلمية أصبح موضع إهتمام لاصحاب النفوذ و السلطة خلال فترة وجيزة سواء داخل إقليم فارس أم خارجه، وهذا مما سهل له طريق الوصول إلى منصب القضاء و النجاح فيه، وكذلك من خلال العلاقات المتميزة مع أهل السياسة سهل له الأمور لكي يلعب دور التحكيم و الوساطة بين الأطراف المتنازعة.

هذا البحث يتحدث عن الحياة و النتاجات العلمية و الثقافية للعالم الإيجي في إقليم فارس في عصر الإيلخانيين المغول، وكذلك دوره في ناحيتي القضاء و السياسة، وكذلك حول كيفية تسلمه مهام القضاء و انخراطه في العمل السياسي و علاقاته مع أصحاب النفوذ و السلطة و أرباب السياسة.

Edhaddin Al-Eji

Life and the role of Politics in the ILkhani State

) 680 - 756 AH/ 1281 - 1355 AD)

Abstract:

Edhaddin Al-Eji was a famous Kurdish scientist and judge in the Persian region in the eighth century of Hijri/ Fourteenth century of Gregorian. In terms of Science, he is regarded as one of the scholars in the field of jurist and Islamic sciences. Throughout his writings, ideas and opinions, he could affect groups of Muslim especially those who were followers of Shafii Madhab and his effectiveness is continuous till now a day and he is considered as a great scholar of his method.

As a result of obtaining this fame in the field of science in a short period of time, he was able to gain the attention of internal and external administrators and this paved the way to be a successful judge. He could establish a good relationship with the politicians and the majority of the administrators of that era and had an important role in arbitrating conflicting tendencies.

Hence, this research paper sheds light on the life, and scientific of Eji in the Persian region in the era of ILkhan Mongols. As well as his role in the field of politic affairs, and judges. Besides, this research illustrates the causes and methods of receiving the judge s affaires and his relationship with the politician and administrators.

